

Het is niet alles goud wat er blinkt

(Bewerking van 'Kontakt met Kootje')

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET IS NIET ALLES GOUD WAT ER BLINKT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem de Vries - boekhouder, ca 40 jaar. Vlotte vent met één afwijking, n.l. zijn angst voor vrouwen.

Dien - Willem's huishoudster, ca 35 jaar. Zorgzame, lieve vrouw die eigenlijk beter tot haar recht zou komen als "vrouw des huizes".

Jolanda - nichtje van Willem, ca 20 jaar. Type verleidstertje. Weet precies tot hoe ver ze kan gaan, zonder vervelend te worden.

Yvonne - Jolanda's hartsvriendin, ca 18 jaar. "Enfant terrible". Spreekt graag in "seks"-termen. Is door haar ontwapend optreden echter nooit ordinair.

Krelis de Boer - ca 60 jaar. Nette vent met 'n overdosis humor. Speelt een goedge sul van 'n boer, die door z'n zware harde stem een natuurlijk overwicht heeft op zijn familieleden. Hij - en z'n hele familie - spreken 'n plaatselijk dialect.

Lena - zijn vrouw, ca 60 jaar. Speelt een bijzonder domme rol. Haar mimiek spreekt boekdelen.

Kootje - hun dochter, ca 35 jaar. Grappig mens met grote rode pruik. Ze is voorzien van een groot aantal sterk aangezette sproeten.

Hannes - hun schoonzoon. Ziet er precies eender uit. Roodharig en sproeten. Heeft blijkbaar het zwarte garen niet uitgevonden.

NB. Het is natuurlijk niet per se nodig dat de familie de boer dialect spreekt. Indien ze dat wél doen gebeurt het alleen als Wim of Dien aanwezig zijn. Onderling geen dialect.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de gezellige huiskamer van vrijgezel Willem. Midden achter zijn dubbele tuindeuren. Linksachter de deur naar de keuken. Links voor de deur naar de hal, voordeur en overige vertrekken. Rechtsachter de deur naar de slaapkamer van Willem. Rechtsvoor een bankstel met salontafel en links een huiskamertafel met vier stoelen.

Rechts tegen de achterwand een wandmeubel met daarop een telefoon, wat boeken en snuisterijen. Tegen de achterwand bij de tuindeuren staat een werphengel. Maak van de verdere aankleding iets gezelligs!

TIJD:

Het eerste bedrijf; Zaterdagmorgen omstreeks negen uur.

Het tweede bedrijf: enkele minuten na het eerste bedrijf.

Het derde bedrijf: Zondagmorgen vroeg.

EERSTE BEDRIJF

DIEN: *(legt de laatste hand aan de ontbijttafel en zingt of fluit daarbij een bekend liedje. Als het werk voltooid is klopt Dien op de deur echts, roept vriendelijk)* Menéér.., uw ontbijt is klaar! *(zet de tuindeuren wijd open, linksvoor af, laat deur openstaan. Wim na even rechts op, badslippers aan, ochtendjas over z'n pyjama en 'n strooien hoed op z'n hoofd, heeft 'n geel jasje van een regenpak bij zich. Kwakt jasje en hoed in 't voorbijgaan op de bank en scharrelt naar de ontbijttafel. Dien linksvoor op met het ochtendblad en 'n paar brieven, "zingt" vrolijk)* Goeiemorgen, meneer de Vries.

WIM: *(bromt)* Môgge Dien. *(verbaasd)* Wat ben jij opgewekt vanmorgen? *(zit aan tafel en smeert een beschuitje)*

DIEN: Mag ik...? 't Is een heerlijke ochtend. En daar kan ik zó intens van genieten. *(legt de krant en brieven naast z'n bord)* Alstublieft. Uw krantje en de post.

WIM: Dank je..

DIEN: *(vrolijk)* En..? Lekker geslapen? *(schenkt thee)*

WIM: *(bromt)* Ach.., in bed ben ik maar een tobberd, Dien.

DIEN: *(droog)* Jaja..., vandáár..,

WIM: Wat bedoel je daarmee?

DIEN: *(onschuldig)* O niks... Ik moest u de groeten doen van Jolanda en Yvonne.

WIM: Hoezo? Zijn ze weer vertrokken?

DIEN: Dat had u gedacht. Ze waren vanmorgen om zes uur al op om te gaan zwemmen..

WIM: Jammer.

DIEN: Waarom nou jammer?

WIM: *(moppert)* Ik hou niet van al die drukte. De jeugd van tegenwoordig doet maar. Als ik vroeger ergens ging logeren, dan werd dat weken van te voren al gepland. Maar tegenwoordig staan ze onaangekondigd op je stoep.

DIEN: Ik mag dat spontane wel. Jolanda kreeg ineens zin om een weekje bij oom Wim te gaan logeren en hup... ze is al onderweg. Leuk toch?

WIM: *(knabbelt op z'n beschuit, bromt)* Ja ja... en dan brengt ze meteen maar een vriendin mee. Dat is zeker ook normaal.

DIEN: U moet toegeven dat Yvonne 'n schat van 'n meid is.

WIM: Ik hou er niet van om jezelf zo maar uit te nodigen. *(pakt de krant en leest)*

DIEN: U vindt het best leuk met twee van die spetters in huis.

WIM: Ze stuurden verdorie bijna m'n visdag in het water.

DIEN: Nou moet u niet zeuren. Dat hebben we gisterenavond al opgelost: U mocht gaan vissen en de meisjes zouden zich vandaag zelf wel vermaken. (*Wim opent een van de brieven. Dien naar de deur linksachter*) Oja, hoe laat wilt u eten vanavond?

WIM: (*bromt*) Ik eet niet thuis.

DIEN: (*verontwaardigd*) Dat kunt u niet maken, meneer de Vries. Dat zou erg onbeleefd zijn tegenover uw gasten.

WIM: (*nors*) Ik heb ze niet uitgenodigd. (*leest de brief*)

DIEN: Waarom doet u nou zo kribbig? (*als ze geen antwoord krijgt*) Nou ja..., dan zal IK de meisjes wel bezig houden. (*wil linksachter af gaan*)

WIM: (*schiet in de lach*) Hahaha... mat 'n oen!!!

DIEN: (*bij de deur, beledigd*) Welja, ga me nog beledigen ook! Waar heb ik dat aan verdiend?

WIM: (*kijkt op*) Hè..? (*lacht*) Nee, ik bedoel jou niet. (*steekt de brief omhoog*) Ik heb hier nog een verlate reactie op m'n huwelijksadvertentie, (*grinnikt*) Moet je horen! (*leest met ingehouden pret, op 'n toontje*) Ik heet Mien. Ik ben in de dertig. Ik heeft twee jonges! Ik ferlang naar een liefe man. Al 'n hele tijd. Ik heeft een goed lijf zegt m'n moe, en die ken het wete. Toch heeft ik nog nooit een man gehad! (*kijkt op, grinnikt*) Ik vraag me af hoe ze dan aan die twee jongens komt. (*vouwt de brief dicht*) Ik zou best eens willen weten wat dat voor een tante is. Zal ik terugschrijven?

DIEN: (*wat kribbig*) U moest u schamen...

WIM: Waarom?

DIEN: Een beschaafde man zoals u moet zich niet verlagen tot leedvermaak.

WIM: (*beschaamd*) Je hebt gelijk, Dien. (*verscheurt de brief, dan opgewekt*) Nee, dan die brief van Kootje. Die was pas gezellig!

DIEN: Pas maar op.

WIM: Ik weet wat ik doe.

DIEN: Dat hoop ik. Maar het is niet alles goud wat er blinkt.

WIM: Daar spreekt de eeuwige pessimist.

DIEN: De tijd zal het leren.

WIM: Dien, laat me nou toch. Nou heb ik eindelijk contact met een vrouw...

DIEN: (*meewarig*) Ja ja... contact met Kootje. (*schiet in de lach*) Het lijkt 'n goeie titel voor 'n erotisch getinte klucht: "KONTAKT MET KOOTJE". Regie: WILLEM DE VRIES!!

WIM: (*praat er overheen*) 't Zal met benieuwen hoe ze reageert op mijn brief.

DIEN: (*beetje beledigd*) U met uw Kootje. U weet niet eens hoe ze er uit ziet.

WIM: Dat is juist het spannende van de zaak.

DIEN: Die slome griet heeft niet eens een foto meegestuurd en dat zegt mij voldoende. Dat mens is natuurlijk nog te lelijk om mee te helpen onweren!

WIM: Die foto is ze vergeten in haar haast om te antwoorden. En bovendien; wat zegt het uiterlijk nou?

DIEN: Niks! Toch is het mooi meegenomen als een vrouw er een beetje appetijtelijk uitziet. Hebt u er trouwens al aan gedacht wat de meisjes van uw trouwplannen zullen zeggen?

WIM: (*schrikt*) Verhip, dat is waar!! Als die er achter komen ben ik nog niet jarig.

DIEN: Als ik u was zou ik de eerste week nog maar geen contact maken (*hatelijk*) met mooie Kootje.

WIM: Je hebt gelijk. Volgende week Zaterdag gaan ze weer weg, dus Kootje zal nog even geduld moeten hebben. (*Jolanda en Yvonne stormen door de tuindeuren naar binnen als een wervelwind*)

JOLANDA: (*joelt, terwijl ze Wim door z'n haar woelt*) Hoi, die langslaper! Zit je nou nóg in je nachthemd? Je ging toch vissen?

YVONNE: Jollie, snap je dan niet, dat Wimpie met een vrouw als Dien in huis helemaal geen zin heeft om zo vroeg te gaan vissen? (*leunt over hem heen en drukt hem 'n kus op de wang*) Goeie morgen, ouwe snoeper!!

WIM: (*fatsoeneert z'n haar*) Nou nou, 'n beetje rustig alsjeblieft!

JOLANDA: Als je zo heerlijk hebt gezwommen moet de overtollige energie er uit, Oompie.

YVONNE: Wat kijk jij sip, Dientje. Met je verkeerde been uit het bed gestapt?

DIEN: (*leuk*) Ikke niet. Ik glij altijd voorover m'n bed uit.

JOLANDA: Dat lijkt me best koddig. Heb je zo'n buiklanding al eens gezien, Oom?

YVONNE: Ik denk dat-ie niet de minste belangstelling heeft voor Dien d'r buik. (*strijkt z'n haar in de war*) Of vergis ik me?

YVONNE: Jolanda, ga je mond spoelen.

WIM: Als jullie zo aanhalig blijven doen weet ik wel wat me te doen staat.

YVONNE: (*plagend*) Ojááá..? Wat dan wel, ventje?

WIM: Dan stap ik in m'n weekendbootje en ik ga 'n hele week vissen. Dit hou ik nooit vol.

YVONNE: Dat meen je niet. Je bent veel te blij dat wij er zijn.

JOLANDA: Anders IK wel! Eindelijk eens geen Pa en Ma, die je doorlopend op de vingers tikken en je van alles verbieden. (*lacht*) Niet dat ik me er iets van aantrek, maar toch. Leve de vrijheid! Ik ben van

plan om van de week eens lekker uit de band te springen.

WIM: Vergeet dat maar. Reken maar dat ik jullie goed strak zal houden.
Ik wil geen ruzie krijgen met je moeder.

YVONNE: Je doet maar, brave borst. Wij doen fijn ons eigen zin.

DIEN: Dan heb je toch buiten de waard gerekend. Want als het te dol wordt zal IK wel ingrijpen!

YVONNE: Oja...? Sta jij aan zijn kant? Ben je soms verliefd op hem?

WIM: *(kucht ongemakkelijk)* Eh...ja..., ik zal me maar eens op gaan knappen. *(naar rechts)*

JOLANDA: Wacht even... Ik zou bijna vergeten dat er vanmorgen vroeg al een telegrambesteller op de stoep stond. *(zoekt in haar badtas)*

WIM: *(draait zich bij de deur om, wat dom)* Met een telegram?

JOLANDA: *(schiets in de lach)* Nee, met 'n ontbijtkoek, nou goed!! *(zoekt)* Waar is dat ding nou... O, hier. *(geeft het aan Wim)* Alsjeblieft.

YVONNE: 't Zal wel van die grote karper zijn. Met de boodschap dat-ie niet langer op je kan wachten.

WIM: *(leest, schrikt hevig)* Onééé!! Nou dát weer. *(wil het telegram in de zak van zijn ochtendjas steken, terwijl hij als een geslagen hond rechts af gaat, maar het valt op de grond)*

DIEN: *(bezorgd)* Toch niets ernstigs, meneer? *(maar Wim is al weg)*

JOLANDA: Wat zou er zijn?

YVONNE: *(grinnikt)* Daar ligt het telegram. Als je het leest, weet je het.

JOLANDA: Ben je gek. Dat durf ik niet hoor. Stel je voor dat het hartstikke slecht nieuws is. Jasses!

YVONNE: Dan moet jij het maar lezen, Dien.

DIEN: *(resoluut)* Ik denk er niet over.

YVONNE: Doe niet zo flauw. We moeten toch weten wat er aan de hand is? Misschien kunnen we Oom wel ergens mee helpen.

JOLANDA: Maar IK raap het niet op! Never!!

YVONNE: Dan blijft er maar één over... *(beveelt)* Dien..., vooruit!

DIEN: *(aarzelend)* Denk je dat hij het niet erg zal vinden?

YVONNE: *(zeurt)* Dien..., schiet nou op. Je bent net zo nieuwsgierig als wij.

DIEN: *(raapt het op, leest, haar gezicht drukt afschuw uit, slaat de hand voor de mond)* Nee...

JOLANDA: En. ..? Wat is het?

DIEN: Eh..., Nee, niks bijzonders. *(stopt het in haar schortzak)*

YVONNE: Dien, je liegt. Ik heb zelf gezien dat je schrok. *(wil het uit haar zak pakken)* Geef hier.

DIEN: *(verdedigt zich)* Afblijven!

JOLANDA: Kan je ons één reden noemen waarom wij het niet mogen lezen?

DIEN: Je Oom zou het niet willen.

JOLANDA: Oom heeft nog nooit geheimen voor me gehad.

DIEN: *(geeft haar het telegram)* Denk erom... van mij weet je niets!

JOLANDA: *(leest nadrukkelijk)* WE - KOMEN - ERAAN, - KOOTJE!!
(verbaasd) We komen eraan, Kootje? Wat betekent dat? Wie is Kootje?

DIEN: *(kort)* Geen idee!

YVONNE: *(dreigend)* Dien, ik zie aan je gezicht dat je er meer van weet.
(als Dien zwijgt) Nou..., vertel op! Wat is er aan de hand!

DIEN: *(kribbig)* Dat verdraaide gedoe met die trouwplannen ook...

JOLANDA: *(geamuseerd)* Heb jij trouwplannen, Dien?

DIEN: *(kortaf)* Nee, IK niet!!! *(wijst naar rechts)* Hij daar!!

JOLANDA: *(verbaasd)* Oom Wim? *(spontaan)* Dat bestáát niet!!

YVONNE: Waarom niet? Iedere man wil op 'n zeker moment een vrouw z'n bed in lokken. Waarom zou Oom Wim daar een uitzondering op maken?

JOLANDA: *(plechtig)* Lieve vriendin, jij kent Oom Wim nog niet zo goed, anders zou je weten dat-ie hysterisch bang is van vrouwen. Dus daarom geloof ik Dien niet.

DIEN: *(ernstig)* Jolanda, eerlijk, jouw Oom heeft trouwplannen. Ik mocht het je niet vertellen, maar nou heb je dat telegram gelezen, dus.... Hij heeft een huwelijksadvertentie gezet.

YVONNE: In de krant?

DIEN: *(humeurig)* Ja! Natuurlijk in de krant. Wat dacht jij dan...

YVONNE: Nou... eh... bijvoorbeeld op de spiegel van het damestoilet van de stadsschouwburg of zo iets..

JOLANDA: En...? Heeft-ie antwoord gehad?

DIEN: Ja., van een zekere Kootje, *(wat hatelijk)* En blij dat-ie was.

JOLANDA: *(heel nieuwsgierig)* En toen..? En toen..?

DIEN: Hij heeft teruggeschreven.

YVONNE: Is het 'n leuk mens?

DIEN: *(onverschillig)* Weet ik veel.

YVONNE: Heeft-ie dan haar foto niet laten zien?

DIEN: *(proest van de lach)* Er was geen foto bij!! Nou vráág ik je.. Elke vrouw die er 'n beetje goed uitziet, stuurt toch haar foto mee?

JOLANDA: Ja, dat denk ik wel...

DIEN: Maar... eh... jongens, hij gaat z'n gang maar... Ik bemoei me er niet mee... Ik ga de bedden opmaken... *(linksvoor af)*

YVONNE: *(gierend van de lach, maar trots)* Nou..., alsjeblijft!! Wat heb ik je gezegd? Het werkt!!

JOLANDA: Daar heb ik geen moment aan getwijfeld. Als jij iets op touw zet werkt het altijd.

YVONNE: Heb je gemerkt dat Dien straal verkikkerd op hem is?

JOLANDA: Ik niet. Maar dat zal wel aan mij liggen.

YVONNE: (*geniet*) Jollie, als jouw Oom wist wat hem allemaal boven het hoofd hangt, dan zouden zijn seksuele driften onmiddellijk bekoeld zijn.

JOLANDA: (*bestraffend*) Yvonne, ga je mond spoelen!

YVONNE: Da's een goed idee van jou. Ik snak naar 'n kop thee. (*bij de tafel*) Zou er nog wat in de pot zitten? (*kijkt*) Ja hoor, nog zat! (*bij het wandmeubel voor 'n kopje*) Jij ook?

JOLANDA: Graag. (*zit aan tafel, Yvonne schenkt in*)

WIM: (*rechts op, gekleed om de gaan vissen*) Nou dan ga ik maar. (*pakt de hengel, maar zoekt kennelijk ook naar het telegram*)

JOLANDA: (*wappert er mee, lief*) Zoekt u hier naar, Oom?

WIM: Hè..? Eh.., ja, ik heb het per ongeluk laten vallen. (*pakt het aan*)

JOLANDA: (*liet*) U bent er nogal van geschrokken, hè?

WIM: (*sust*) Welnee. Dat denk je maar.

YVONNE: (*lief*) Wie is Kootje?

WIM: Zo, hebben jullie dat ding gelezen... Da's niet netjes.

JOLANDA: (*onschuldig*) Och.., het lag hier toch maar wat op de grond te slingeren, hè?

YVONNE: (*hangt aan z'n arm, verleidelijk*) Wimpie...?

WIM: (*ongemakkelijk*) Wat moet jij nou weer?

YVONNE: Ik wil zo graag weten wie Kootje is...

WIM: Nou..eh.. Kootje is niks. Ik bedoel.. 't is niet belangrijk,

JOLANDA: (*aan de andere arm, ook lief*) Wanneer is de bruiloft?

WIM: (*betrapt*) Hè...? (*dan nors*) Ach, klets toch niet!

JOLANDA: Zullen we alles even op een rijtje zetten? Huwelijksadvertentie... Kootje... Bruiloft. (*zit aan tafel en drinkt op haar gemak haar thee*)

WIM: (*nijdig*) O, is het weer zo ver? Heeft Dien weer gekletst?

YVONNE: Dien is zo onschuldig als een pas geboren baby.

JOLANDA: Willem, jij bent toch een veel te gave vent om op deze manier een vrouw te zoeken?

WIM: Ach kinderen, dat begrijpen jullie niet zo...

YVONNE: (*opgewekt*) Ik begrijp het best, hoor Wimpie. Jij wilt wel eens wat anders in je bed dan die onpersoonlijke warmwaterkruik! En daar heb je groot gelijk in. (*bedenkt*) Maar om dat via de krant te regelen. (*griezelt*) Brrr.. Mij niet gezien. Wie weet wat je in huis haalt. (*zit en drinkt thee*)

JOLANDA: Ga je nou niet 'n tikkie te ver, Yvonne?

WIM: (*ongemakkelijk*) Ja, dat vind ik ook. Die vriendin van jou is wel een enorme flapuit, zeg.

YVONNE: U had veel beter een visje uit kunnen gooien bij Dien.

WIM: (*verrast*) Bij Dien? Hoezo? Weet zij dan een geschikte vrouw voor me?

JOLANDA: (*lachend*) Zeg knul, het is jou misschien nog nooit opgevallen, maar Dien is zelf een vrouw.

WIM: (*verbouwereerd*) Hè..? (*lacht dan*) O, je bedoelt.. (*speelt mee*) Verdraaid.. ja!! Ik heb al vaak gedacht: wat sien ik toch an Dien. Maar nou je het zegt... Ja hoor.. ze is een vrouw. (*dan droog*) Nou...én?

YVONNE: Nou, wat let je dan om..eh..

WIM: (*kribbig*) Wat bedoel je nou?

YVONNE: Die oom van jou heeft het zwarte garen ook niet uitgevonden, zeg. Ik bedoel natuurlijk...: JIJ... EN... (*knikt met het hoofd naar deur linksvoor*)

WIM: (*stomverbaasd*) Ik en...ZIJ..?? Laat me niet lachen! Dien is toch geen vrouw voor mij?

JOLANDA: Waarom niet? Ze kan koken als de beste. En van haar bekkie zal je echt geen nachtmerries krijgen.

WIM: Jolanda, Dien is.., ja, hoe moet ik dat nou zeggen.. Nou ja.. Dien is mijn huishoudster en ik kan toch niet...eh..

JOLANDA: Met de huishoudster trouwen, bedoel je? Ik zou niet weten wat voor misdaad je daarmee begaat.

YVONNE: Jollie, wacht even. Ik begrijp hem best! Hij heeft groot gelijk. Dat kan-ie niet doen. De burens zouden namelijk denken dat hij, al lang voor z'n huwelijk met z'n eigen huishoudster het bed ingedoken was. Denk eens aan de schande!!

JOLANDA: (*bestraffend*) Yvonne, ga je mond spoelen!

YVONNE: (*onschuldig*) Heb ik dan wat verkeerd gezegd?

JOLANDA: Nou ja.., het kwaad is geschied; en daar zitten we dan... opgescheept met een zekere Kootje! (*schrikt*) Hé, wie zou ze eigenlijk met "WE" bedoelen? In dat telegram staat "WE". Maar wie zijn "WE"?

WIM: Ik weet het niet en het kan me niet schelen ook!

YVONNE: Waarom doe je nou ineens zo ongeïnteresseerd? Weet je dat ik hartstikke benieuwd ben naar die schoonheid?

WIM: (*moppert*) Ze komt anders wel verdraaid ongelegen.

JOLANDA: Omdat wij er zijn? Daar moest je juist blij mee zijn. Jij hebt niet zo veel ervaring met de vrouwtjes. Dus het zit er dik in dat het gesprek nog wel eens kan stokken. Nou, dan kunnen wij het weer op gang helpen.

WIM: Alles goed en wel, maar m'n visdag is naar de knoppen.

YVONNE: (*plagend*) Dat had je van te voren moeten bedenken. De huwelijkse staat brengt wel verplichtingen mee, mannetje.

DIEN: (*linksvoor op*) Niet voor het een of ander, maar als er veel

snuiters met die Kootje mee komen, moeten we zorgen dat we voldoende eten in huis hebben. (*hatelijk*) Of wou u ze soms op een houtje laten bijten?

WIM: Nou, dan ga je toch naar de supermarkt.

DIEN: (*dwars*) Ja, wacht even: is het MIJN Kootje of het UWE...? Ik heb nog meer te doen

JOLANDA: Zo is het hoor Dien. Laat Wimpie z'n handen zelf maar eens uit de mouwen steken.

WIM: IK..? Wil je MIJ naar de supermarkt hebben..? Het idee!! (*tot de meisje*) Waarom gaan jullie niet?

YVONNE: Wij hebben een afspraak.

WIM: Zo.., da's vlot! Met wie?

YVONNE: Met..eh.. (*bedenkt snel*) Met twee knullen. We gaan zeilen. (*nadrukkelijk*) Niet, Jolanda?

JOLANDA: (kan Yvonne's smoesjes niet zo gauw volgen, verward) Eh..., ja..., zeilen..

WIM: (*autoritair*) Dat gaat zó maar niet. Wat zijn dat voor jongens.

YVONNE: (*opgetogen*) Twee heel leuke knullen. We hebben ze vanmorgen in het zwembad ontmoet.

WIM: Zo zo, dus jullie willen gaan zeilen met twee wildvreemde jongens. Jammer, maar dat gaat niet door.

YVONNE: Wacht even..., ze zijn niet wildvreemd. Ze hebben zich natuurlijk voorgesteld.

WIM: Hoe heten ze?

YVONNE: (*kijkt lachend naar de verbaasde Jolanda*) Dick en Kees van Mourik... Niet.., Jolanda?

JOLANDA: (*verward*) Eh... ,ja... Dick en Kees... eh... Dinges.

DIEN: O, dat is de tweeling van de notaris. Daar steek ik m'n handen voor in 't vuur.

WIM: Nou, vooruit dan maar.

DIEN: Dan moet u naar de supermarkt.

WIM: Oké, ik zal me wel opofferen.

JOLANDA: Bedenk maar dat het voor 'n goed doel is.

DIEN: Ga maar mee naar de keuken, dan zal ik u 'n boodschappenlijst geven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto